

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Et Brud

Citation: Brandes, Edvard: "Et Brud", i Brandes, Edvard: *Et Brud*, P. G. Philipsens Forlag, 1885, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_11-shoot-idm140278137474672/facsimile.pdf (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Et Brud

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Og dengang du var syg saakænge — da var din Mor død — husker du, hvordan vi to spiste alene med hinanden i Sovekamret og morede os fortræffeligt sammen.

Da du var kommet i Skole, fortalte du mig ofte om de andre smaa Piger. De var ikke moderløse som du. Saa sagde du ofte: alle har de Mor uden jeg — jeg har bare Far; derfor maa du være baade Far og Mor for mig.

Jeg prøvede derpaa i nogle Aar. Men saa troede jeg, at i Opvæksten vilde en god og klog Kvindes Selskab være dig til størst Nytte — derfor bragte jeg dig til Karoline, som havde været din Moders Veninde.

ELISABETH.

Ja derfor, ikke sandt Far, blot derfor.

REIMERT.

Naturligvis. Hvad ellers?

ELISABETH.

Nej, der er intet andet.

REIMERT.

Nu imorgen flytter jeg herfra. Men du bliver her de Par Maaneder — til du skal giftes.

ELISABETH.

Par Maaneder!

REIMERT.

Ja, jeg har tænkt over Sagen, og det er vist det bedste. Hvad kan det hjælpe, at vi

to nu stifter Hus sammen — for den korte Tid. Jeg har ogsaa talt med Herning.

ELISABETH.

Og du synes om ham?

REIMERT.

Rigtig godt. Du skal ikke undre dig over, at jeg i Førstningen tog saa forskrækket mod den Forlovelse. For den kom da over mig som et Uvejr.

ELISABETH
leende.

Ligesom over mig selv.

REIMERT.

Netop. Og naturligvis gjorde jeg mig allehaande Betænkeligheder — mest fordi du er saa ung. Men naar du holder af ham — (ængstelig) og du er ganske vis derpaa?

ELISABETH.

Naar du ikke længer er vred, vil jeg være saa ubeskrivelig lykkelig.

REIMERT.

Saa drikker vi iaften de Forlovedes Skaal i Champagne.

ELISABETH.

Der er ingen Far som du paa Jorden.

REIMERT.

Ja, det sagde du altid som lille, Elisabeth! Da var du ganske overbevist om, at du havde den bedste Far i Kjøbenhavn.